

Regulamentul privind organizarea administrativă a Dobrogei

Dumitru Valentin Pătrașcu

Abstract

The study analyses the main provisions of the Regulations for the administrative organising of Dobrodjea. This document was adopted at November 13-th 1878 and consisted of provisions which lead to the introduction in Dobrodjea of an administrative system, comparable with the one in Romania.

This Regulations, that offered to the prefects (government's representant) from Dobrodjea an increased power was replaced in March 1880 with a law about the organising of Dobrodjea, which permitted a quick integration of this region situated between the Danube and the Black Sea in the modern Romanian state.

După încheierea războiului din 1877-1878, Marile Puteri europene, reunite în cadrul Congresului de pace de la Berlin (iunie-iulie 1878) sub președinția cancelarului german Otto von Bismarck au stabilit condițiile teritoriale ale păcii în sud-estul Europei, anulând tratatul de la San Stefano prin care Rusia obținuse o poziție dominantă în Balcani.

Referitor la România, tratatul de pace de la Berlin, semnat la 1/13 iulie 1878, prevedea la articolul 45 că „Principatul României retrocedează Majestății Sale Împăratul Rusiei partea din ținutul Basarabiei care a fost despărțită de Rusia în urma tratatului de la Paris din 1856”¹.

Articolul 46 al tratatului stabilea ca „insulele din Delta Dunării, cât și Insula Șerpilor; sangeacul Tulcei, cuprinzând districtele (cazas): Chilia, Sulina, Mahmudie, Isaccea, Tulcea, Măcin, Babadag, Hârșova, Kiustendge, Medgidie se vor uni cu Principatul României care primește și teritoriul situat în sudul Dobrogei până la o linie pornind din estul Silistrei ce se termină la sud de Mangalia, la Marea Neagră. Linia granițelor se va fixa de comisiunea europeană instituită pentru delimitarea Bulgariei”².

Prevederile teritoriale ale tratatului de la Berlin au stârnit o dezbatere aprinsă

1 Apud. Sorin Liviu Damean, *România și Congresul de Pace de la Berlin (1878)*, București, 2005, p. 123

2 *Ibidem*

în societatea românească, importanți oameni politici români opunându-se cedării sudului Basarabiei către Rusia.

Dezamăgit de rezultatele congresului de pace și de izolarea diplomatică în care se afla România, Carol îi scria tatălui său: „*E trist când Europa silește pe un stat tânăr, dornic de înaintare, care și-a dovedit tăria și puterea într-un război sângeros, să cedeze o provincie*”³.

Cu toate acestea, guvernul României și Domnitorul Carol au decis să respecte dorința Marilor Puteri europene. Astfel, într-o scrisoare adresată, la 23 iulie 1878, de către Carol tatălui său, prințul Anton Hohenzollern se afirma: „*Districtele pe care ni le-a dat Congresul au un mare viitor; sper că peste câțiva ani să le aduc într-o stare înfloritoare.*

Populațiunea de acolo se simte foarte fericită să fie unită cu România și mi-a și trimis adrese numeroase (...) La luarea în stăpânire a Dobrogei voi da o proclamație și poate chiar la toamnă voi vizita această nouă țară. Orașele de la Dunăre le cunosc; acum câțiva ani am fost primit la Tulcea și la Sulina cu mari demonstrațiuni.

Constanța este un port frumos, care, ca și calea ferată până la Cernavodă, a fost construit de o societate engleză.

Sunt acolo instalațiuni pentru băi de mare și câteva hoteluri mari. Clima este sănătoasă. Mangalia este un sat mic și are însemnătate numai pentru că se poate construi acolo un port excelent apărat de vânturile de la nord și de la răsărit.

La fixarea frontierei vom căuta să ne apropiem cât mai mult de Silistra, deoarece Dunărea nu e prea lată acolo și se poate mai lesne construi un pod”⁴.

Hotărârea României de a pune în aplicare prevederile tratatului de pace de la Berlin a fost consfințită în ședința Senatului din 27 septembrie 1878 în care s-a votat următoarea moțiune:

„*Comisia aleasă de Senat propune să se împuternicească guvernul de a se supune dispozițiilor tratatului din Berlin și în același timp să pună stăpânire asupra Dobrogei și a Deltei Dunării și până la convocarea unei constituante să administreze acest teritoriu după regulamentele în vigoare*”⁵.

Camera Deputaților adopta tot în septembrie 1878 o moțiune asemănătoare, conform căreia: „*Camera împuternicește guvernul a se supune voinței întregii Europe, retrăgând autoritățile civile și militare din Basarabia și luând în stăpânire Dobrogea, Delta Dunării și Insula Șerpilor*”⁶.

În încheiere, se specifica faptul că: „*celelalte chestiuni vor fi regulate pe cale constituțională*”⁷.

3 Regele Carol I al României, *Cuvântări și scrisori*, tom II, București, 1909, p. 227

4 Apud. Romulus Seișanu, *Dobrogea. Gurile Dunării și Insula Șerpilor. Schiță Monografică. Studii și documente*, București, 1928, p. 183-184

5 *Ibidem*, p.184

6 *Ibidem*; G. D. Nicolescu, *Parlamentul României*, partea I-a, București, 1906, p. 326

7 Romulus Seișanu, *op. cit.*, p. 184

Referindu-se la Dobrogea, Ion C. Brătianu afirma în ședința Senatului din 28 septembrie 1878: „*Noi am posedat-o cu sângele nostru, am pierdut-o cu sabia și acum s-a întors la noi iarăși cu sabia! Un pământ între Mare și cel mai mare fluviu din Europa, dumneavoastră voiți să-l lăsați? (...) Luând Dobrogea ne deshidem o poartă prin care ne punem în raport cu lumea întregă*”⁸.

În urma cererilor repetate adresate de către guvernul român guvernului rus în vederea punerii în aplicare a prevederilor tratatului de la Berlin și pentru retragerea trupelor ruse din Dobrogea, acesta din urmă a înștiințat autoritățile de la București la 12 noiembrie 1878 că autoritățile ruse din Dobrogea au primit ordin să predea administrația provinciei autorităților române⁹.

În primii doi ani de administrație în Dobrogea au fost create structuri administrative compatibile cu cele din restul țării. Acest efort de organizare este ilustrat de adoptarea „*Regulamentului de administrație publică asupra organizațiunii judecătorești, competenței și procedurii autorităților judecătorești*” (11 noiembrie 1878), a „*Regulamentului pentru împărțirea și organizarea administrativă*” (13 noiembrie 1878), a regulamentului referitor la stabilirea și perceperea impozitelor (14 noiembrie 1878), a regulamentelor privind serviciile vamale și administrarea domeniilor și pădurilor statului (18 noiembrie 1878)¹⁰.

Astfel, prin „*Regulamentul pentru împărțirea și organizarea administrativă a Dobrogei*” comunele urmau a fi conduse de către un primar asistat de către un consiliu format din 4 notabili aleși de către locuitori¹¹.

Același regulament administrativ prevedea organizarea administrativ-teritorială a Dobrogei în 3 județe: Kustendge (Constanța), Tulcea și Silistra Nouă¹².

Acesta se dorea o copie fidelă a legilor administrative ale României ce erau, asemenea Constituției din 1866, printre cele mai liberale din Europa. Referindu-se la aceasta, Domnitorul Carol afirma că „*este atât de liberală ca toate celelalte din Europa*”¹³.

Conform prevederilor regulamentului administrativ, prefectii din Dobrogea dispuneau de puteri mai mari decât cei din stânga Dunării. Astfel, aceștia aveau în subordine: administratorii de ocoale (art. 20-21), poliția (art. 22), primarii, pe care ei îi numeau (art. 23) și pe care îi puteau revoca din funcție (art. 27)¹⁴.

De altfel, conform prevederilor articolului 14 al regulamentului, toți funcționarii publici din județ se aflau în subordinea prefectului.

8 Apud. Petre Maravela, *1878 – Reinstalarea administrației românești în Dobrogea*, în „Marea Noastră”, an XVIII, nr. 3 (68)/ aprilie-iunie 2008, p. 4-5

9 Romulus Seișanu, *op. cit.*, p. 186

10 *Ibidem*; Romulus Seișanu, *op. cit.*, p. 202

11 Adrian Rădulescu, Ion Bitoleanu, *op. cit.*, p. 353

12 Mihai Ionescu Dobrogeanu, *Dobrogea în pragul veacului al XX – lea...*, p. 357

13 Apud. Georges Angelesco, *Etude sur la Dobrogea au point de vue de l'organisation des pouvoirs publics*, Paris, 1907, p. 117

14 *Ibidem*, p. 118

Prin intermediul prevederilor regulamentului de organizare judecătorească a Dobrogei funcționarilor judiciari din provincie li se acordau puteri destul de mari în comparație cu cele ale funcționarilor din dreapta Dunării.

Atribuțiile și puterile prefectilor au fost reduse prin intermediul prevederilor legii de organizare a Dobrogei din 9 martie 1880. Cu toate acestea, unii prefecti ai județelor din Dobrogea au comis o serie de abuzuri pe durata mandatului lor în provincie¹⁵.

Conform prevederilor articolului 16 al regulamentului administrativ „*scopul prefectului este de a veghea la aplicarea legilor țării*”¹⁶. Pentru acest lucru el este obligat să ia măsuri prudente, lăsând populației timpul necesar pentru a se convinge de utilitatea noilor reforme.

Articolul 15 al regulamentului prevedea că prefectul este obligat să informeze ministerele, la fiecare 15 zile, în legătură cu reformele pe care le consideră necesare în legislația actuală. Astfel, școala, administrația locală, județeană, spitalele, serviciul de drumuri și poduri urmau să constituie obiectul primelor măsuri pe care prefectii urmau să le ia în Dobrogea¹⁷.

Același articol prevedea că prefectul, prin intermediul ordonanțelor, va aduce la cunoștința cetățenilor măsurile propune și adoptate de către ministere și aprobate de către Domnitor. El avea obligația de a le pune în aplicare.

Articolele 25, 26 și 28 ale regulamentului stabilesc modul de funcționare al consiliilor locale. Acestea „*sunt formate din 4 consilieri locali*” (art. 9) aleși pentru a-l ajuta pe primar.

Conform prevederilor articolului 27 al regulamentului „*primarii pot fi suspendați atunci când nu își îndeplinesc îndatoririle de serviciu*”¹⁸.

După intrarea trupelor române în Dobrogea (14 noiembrie 1878) regulamentul administrativ a fost pus în aplicare prin numirea lui Remus Opreanu ca prefect al județului Constanța. Ulterior au fost numiți și prefectii județelor Silistra Nouă și Tulcea.

În acest context, sub conducerea prefectului Remus Opreanu, s-a constituit Consiliul Comunal al orașului Constanța, care a adoptat o serie de hotărâri cu caracter administrativ. Acestea se referă, printre altele, la: funcționarea spitalului comunal, prevenirea și stingerea incendiilor, curățenia și iluminatul stradal. Același Remus Opreanu a numit și comisia pentru elaborarea bugetului local pe anul 1879¹⁹.

Remus Opreanu a fost cel care a aprobat primul regulament privind administrația locală a Constanței. Acest regulament prevedea: obligația pentru proprietarii și

15 *Ibidem*

16 *Ibidem*

17 *Ibidem*, p. 121

18 *Ibidem*, p. 124

19 Cosmin Zaporojan, *Primii ani ai administrației românești în Dobrogea* în „Cuget Liber Special”, supliment al ziarului „Cuget Liber” din 27 noiembrie 2006, p. 2

chiriașii de stabilimente și prăvălii de a mătura în fiecare dimineață, de a curăța trotuarele și interzicea depozitarea gunoaielor provenite din diverse activități pe trotuare²⁰. Era stipulată, de asemenea, obligația proprietarilor de a îndepărta dărâmăturile aflate pe proprietatea lor, cât și de a demola construcțiile aflate într-o stare avansată de degradare²¹.

În perioada în care a îndeplinit funcția de prefect al județului Constanța s-a ocupat, în mod special, de înființarea școlilor sătești, contribuind și la elaborarea și aplicarea legii de organizare administrativă a Dobrogei, lege ce a pus bazele administrației românești în provincie.

După numirea sa în funcția de prefect, Remus Opreanu efectuează o inspecție în județ, după care îi comunică ministrului de interne primele sale impresii: „*În orașul Kustenge este local de școală publică, ocupat actual de spital rusesc, cuprins de un salon mare încăpător, 100 până la 150 de elevi*”²².

O altă personalitate ce a marcat primii ani ai administrației românești în orașul Constanța a fost primarul orașului, Antonio Alexandridi. Acesta a fost numit primar al orașului Constanța la 12 decembrie 1878.

La aceeași dată s-a constituit și Consiliul Comunal al orașului, în baza regulamentului de organizare și împărțire administrativă a Dobrogei. Acesta era constituit din: Antonio A. Alexandridi, Basilio Gombo, Ali Kadâr Effendi, Hafuz Regep Effendi și Bohor Seni²³.

Conform prevederilor articolului 3 al regulamentului administrativ „*județul Kiustenge se compune din 3 plăși: Kiustenge, Hârșova și Mangalia*”²⁴.

Referitor la județul Tulcea, al cărui prim prefect a fost numit George Mihail Ghica, articolul 2 al regulamentului administrativ prevedea faptul că „*se compune din 4 plăși: Tulcea, Sulina, Măcin și Babadag*”²⁵, în timp ce, articolul 4 se referea la înființarea județului Silistra Nouă, care „*se compune din două plăși: Medgidie și Silistra Nouă*”²⁶.

Organizarea poliției în Dobrogea este reglementată de către articolul 5 al regulamentului ce prevedea că „*în orașele Tulcea, Kiustenge și Rasova se înființează câte o poliție de clasa I-a*”²⁷, în timp ce, articolul 6 prevedea că „*în orașele și târgurile Kilia, Mahmudia, Isaccea și Cernavodă se va înființa câte o poliție de clasa a II-a*”²⁸.

Atribuțiile prefectilor celor trei județe din Dobrogea erau reglementate într-o secțiune a regulamentului dedicată acestora. Astfel, articolul 11 prevedea că

20 *Ibidem*

21 *Ibidem*

22 *Ibidem*

23 *Ibidem*

24 “Moniorul Oficial”, nr. 254/15 noiembrie 1878, p. 7 148-7 149

25 *Ibidem*

26 *Ibidem*

27 *Ibidem*

28 *Ibidem*

„prefectul administrează districtul său, de uă cam dată după legile și obiceiurile locale, dând tot ajutorul administrației întru executarea întocmai a regulamentelor celor-lalte ministere”²⁹.

Conform articolului 15 al regulamentului „prefectul este obligat ca la fiecare 15 zile să raporteze ministerelor respective îmbunătățirile și reformele ce crede necesar a se introduce în legislația locală actuală care să înlesnească pe cât s-ar putea apropierea de legislația generală a țării”³⁰.

Același articol se referea la atribuțiile prefectului privitoare la „școală, administrația comunală și județiană, serviciul sanitar și drumurile de comunicație”, precizându-se că toate acestea „vor face obiectul primelor dispoziții la cari prefectul va fi dator a da toată serioasa sa sollicitudine”³¹.

Una dintre îndatoririle principale ale prefectilor județelor din Dobrogea, conform prevederilor articolului 17 al regulamentului administrativ era „menținerea iubirei și a înfrățirii între diferitele culte și naționalități, prin respectarea datinelor și dogmelor fie-căruia cult”³².

Articolul 18, ultimul articol referitor la atribuțiile prefectilor, preciza că „prefectul lucrează sub ordinele directe ale ministrului de interne, executând în același timp ordinele totor celor-lalți miniștri”³³.

În subordinea directă a prefectilor se aflau administratorii de plăși. Astfel, conform prevederilor articolului 20 al regulamentului din 13 noiembrie 1878, „administratorii, în circumscripția încredințată lor, au aceleași îndatoriri și drepturi ca și prefectul”³⁴.

Articolul 21 prevedea că administratorul „îi înlesnesce prefectului tote sciințele culese la localitate și prin raporte săptămânale le supune la aprecierea prefectului”³⁵.

Ultima secțiune a regulamentului prezenta atribuțiile și îndatoririle primarilor localităților dobrogene.

Astfel, articolul 23 preciza că „primarul este numit de către prefect dintre cei cinci locuitori aleși ai comunei”. În vederea desemnării primarului unei localități, „religiunea nu este un obstacol”³⁶.

Primarii localităților aveau obligația de a „încunosciința în tot-d-a-una pe administratorii de plasă despre veri-ce turburare sau neorânduială întâmplată între locuitori”³⁷.

Conform prevederilor articolului 27, primarul era în subordinea directă a

29 Ibidem

30 Ibidem

31 Ibidem

32 Ibidem

33 Ibidem

34 Ibidem

35 Ibidem

36 Ibidem

37 Ibidem

administratorului de plasă, care îl putea suspenda din funcție „când l-ar dovedi abătut de la datoriile sale”³⁸. Cu toate acestea, numai prefectul „îl poate revoca”³⁹.

Consiliul comunal putea fi suspendat de către administratorul plășii în cazul în care membrii acestuia nu își îndeplinea îndatoririle, putând fi dizolvat de către prefect.

Conform articolului 30 al regulamentului, acesta avea anexată o listă cuprinzând funcționarii administrativi din Dobrogea, precum și salariul și diurna aferente fiecărei funcții în parte.

După elaborarea regulamentului administrativ de către ministerul de interne, documentul a fost prezentat spre aprobarea parlamentului⁴⁰, urmând ca odată obținut acordul acestui for, regulamentul să fie sancționat de către Domnitorul Carol I. În acest sens, ministrul de interne, C.A. Rosetti înainta către Carol I o cerere privind sancționarea regulamentului administrativ al Dobrogei⁴¹.

Încă de la 17 noiembrie 1878, la scurt timp după sancționarea regulamentului administrativ al Dobrogei, era expediată de la ministerul de interne către prefectura județului Silistra Nouă o înștiințare conform căreia vor fi expediate de la București „un număr de cinci exemplare Monitorul Oficial No. 254 în care este publicat regulamentul pentru împărțirea și organizarea administrativă a Dobrogei”⁴².

În cuprinsul aceleiași înștiințări se făcea recomandarea către prefectul județului Silistra Nouă „a face să se trimită câte unul din aceste monitoare și administrațiilor și polițiilor din acel județ spre a avea în vedere menționatul regulament”⁴³.

În ianuarie 1879 prefectul județului Silistra Nouă, Ghergheli, și directorul prefecturii, Alexandru Macedonski cereau permisiunea ministerului de interne pentru desființarea posturilor de translatori din cadrul prefecturii „pentru cuvântul că în districtul Silistra Nouă românii fiind numeroși și răspândiți prin multe sate, nu se simte necesitate de translatori”⁴⁴.

La doar câteva luni de la adoptarea regulamentului privind organizarea administrativă a Dobrogei, printr-un decret domnesc din 20 martie 1879, s-a decis ca începând din data de 1 aprilie 1879 județul Silistra Nouă să-și înceteze existența, localitățile sale fiind integrate județului Constanța.

În aceste condiții, printr-o telegramă datată 24 martie 1879 și adresată ministrului de interne, Alexandru Macedonski își prezenta demisia din funcția de director al prefecturii județului Silistra Nouă⁴⁵, după ce într-un document datat

38 *Ibidem*

39 *Ibidem*

40 A.N.I.C., fond Ministerul de Interne. Diviziunea Administrativă, dosar 264/1878, f.2

41 *Ibidem*, f. 6

42 *Ibidem*, f. 26

43 *Ibidem*

44 A.N.I.C., fond Ministerul de Interne. Diviziunea Administrativă, dosar 274/1879, f. 17

45 *Ibidem*, f. 73

22 martie 1879 și adresat tot ministrului de interne afirma că „noi căroră ne e încredințată până în ultimele momente conducerea acestui județ, suntem ținuți a îngriji de bolnav, măcar că am fi convinși că stă să-și dea obștescul sfârșit”⁴⁶.

La scurt timp după demisia din funcția de director al prefecturii Silistra Nouă, prefectul județului Tulcea, George M. Ghica, expedia către ministrul de interne o telegramă datată 8 aprilie 1879 cu solicitarea: „rog bine voiți a confirma în postul vacant de administrator arondismentului Sulina pe D. Macedonski”⁴⁷.

În același sens, ministrul de interne I. C. Brătianu, îi adresa la 16 aprilie 1879 o telegramă Alteței Sale Regale Domnitorul Carol prin care adresa solicitarea: „rog plecat să dați confirmarea Dlui Alexandru Macedonski ca administrator la plasa Sulina în locul vacant”⁴⁸.

De altfel, plasa Sulina și, în special, orașul Sulina s-au bucurat de o atenție deosebită din partea autorităților administrative românești, aici fiind sediul Comisie Europene a Dunării⁴⁹.

După o scurtă perioadă în care administrator al plășii Sulina a fost Alexandru Macedonski, la 17 august 1879 în această funcție a fost numit Ștefan Alexandru Ghica⁵⁰, cel care s-a preocupat de stabilirea unor relații corecte între autoritățile române și Comisia Europeană a Dunării și de modernizarea orașului Sulina și a celorlalte localități din Delta Dunării⁵¹.

În concluzie, regulamentul de organizare administrativă a Dobrogei, adoptat în noiembrie 1878, a stat la baza unei administrații moderne în Dobrogea, fiind înlocuit în martie 1880 de legea de organizare a Dobrogei în vederea unei cât mai grabnice armonizări instituționale și integrări administrative a regiunii în cadrul statului național român modern.

46 *Ibidem*, f. 74

47 A.N.I.C., fond Ministerul de Interne. Diviziunea Administrativă, dosar 272/1879, vol. I, f. 171

48 *Ibidem*, f. 172

49 Mihai Ionescu Dobrogeanu, *Dobrogea în pragul veacului al XX-lea. Geografia matematică, fizică, politică, economică și militară*, București, 1904, p. 394-395

50 A.N.I.C., fond Ministerul de Interne. Diviziunea Administrativă, dosar 272/1879, vol. II, f. 153

51 Ștefan Sturza, *Expunerea situațiunei plasei Sulina. Judeciul Tulcea*, Tulcea, 1880, *passim*; Ștefan G. Kimet, *Noțiuni elementarii de geografia districtelor Dobrogei*, Galați, 1880, *passim*

DECRET DOMNESC

Carol I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,
La toți de față și viitori, sănătate!

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de Interne, sub No. 19 695;

Avînd în vedere jurnalul consiliului Nostru de miniștri, No. 6, încheiat în ședința din 13 Noembrie curent.

Avînd în vedere voturile Corpurilor Legiuitoare de 28 și 30 septembrie curent,
Am decretat și decretăm ce urmează:

Regulament pentru împărțirea și organizarea administrativă a Dobrogei

Titlul I – Împărțirea Dobrogei în districte și plăși

Art. 1 Teritoriul cuprins între gurile Dunărei, ținutul Dobrogei și pămînturile învecinate, hotărîte la Nord de talvegul brațului Chilia, la sud prin linia de delimitare ce pleacă de la Silistra și se opresce la Mangalia, se împarte în trei județe: județul Tulcea, județul Kustengea, și județul Silistra Nouă avînd de reședințe ale autorităților superioare orașele cu aceleași nume.

Art. 2 Județul Tulcea se compune din patru plăși: Tulcea, Sulina, Măcin și Babadag.

Plasa Tulcea coprinde toate satele din fostul Caimea-Camlâk, afară de Larikion. Mai coprinde: Isaccea, Nicolîțel, Telița și Celicdere, ce făceau altă dată parte din Mudurlikul Isaccei, și încă toate satele pendinte altă dată de Mudurlikul Mahmudiei.

Plasa Sulina coprinde: orașul Sulina, toate satele pendinte de vechea căimăcămie cu același nume, precum și satele ce compuneau fostul Mudurlik al Chilieii. I se adaogă Insula Șerpilor.

Plasa Măcin coprinde: orașul Măcin și toate satele vechei căimăcămii cu același nume, mai adăogându-se satele: Giaferca, Taița, Diglis-Monastir, Cocoș-Monastir și Giafer-Islam, pendinte altă dată de Isaccea-

Plasa Babadag coprinde: orașul Babadag și toate satele ce compuneau fostul caimacamlâk cu același nume. I se adaogă satul Sarikioi.

Art. 3 Județul Kiustenge se compune din trei plăși: Kiustenge, Hârșova și Mangalia.

Plasa Kiustenge coprinde toate satele vechei căimăcămii cu același nume.

Plasa Hârșova coprinde orașul Hârșova și toate satele fostului caimacamlâk.

Plasa Mangalia coprinde orașul Mangalia și toate satele vechei căimăcămii cu același nume, până la hotarul despre principatul Bulgariei.

Art. 4 Județul Silistra-Nouă se compune din două plăși: Medjidie și Silistra-Nouă.

Plasa Medjidie coprinde orașul Medjidie și toate satele caimacamlîkului de altă dată și Cernavoda afară de Rasova.

Plasa Silistra-Nouă coprinde Rasova și toate satele aflate între plășile Mejidie și Mangalia de o parte, Dunărea și hotarul despre principatul Bulgariei de cealaltă.

Art. 5 În orașele Tulcwea, Kiustenge și Rasova se înființează câte o poliție de clasa I-ia.

Art. 6 În orașele și târgurile Kilia, Mahmudie, Isaccea și Cernavodă se va înființa câte o poliție de clasa a II-a.

Art. 7 Comisarii de poliție, sub-comisarii și tot personalul poliției externe în orașele unde s-a hotărât a exista poliție, se vor înființa după trebuință, în urma recomandărilor prefectului de district către ministrul de interne.

Comuna

Art. 8 Fie-care sat formează o comună.

Art. 9 Comuna este administrată de către primar, asistat de un consiliu compus de patru persoane locuitori stabiliți într-ânsa, aleși de către consătenii lor, conform obiceiurilor localității.

Titlul II – Despre prefect

Art. 10 Prefectul, în districtul său, este reprezentantul guvernului central.

El are sub îngrijirea și răspunderea sa ordinea publică și, prin urmare, garanția proprietății, a averii, a onorei, a libertății individului și ocrotirea drepturilor și libertății tutulor cultelor.

Art. 11 Prefectul administrează districtul său, de o parte după legile și obiceiurile locale, dând tot ajutorul administrației întru executarea întocmai a regulamentelor celorlalte ministere.

Art. 12 Ca reprezentant al guvernului central, el are la dispoziția sa, în marginele legii, puterea publică.

Art. 13 El, în această calitate are întâiul pas la toate recepțiunile, primesce toate felicitările.

El observă mersul tuturor serviciilor și părerile sale, când crede necesari, le supune la aprecierea ministrului respectiv.

Art. 14 Toți funcționarii administrativi și polițienesci sunt sub ordinele sale.

Art. 15 Prefectul este obligat ca la fiecare 15 zile să raporteze ministerelor

respective îmbunătățirile și reformele ce crede necesar a se introduce în legislația locală actuală care să înlesnească pe câtă s-ar putea apropierea de legislația generală a țării.

Ast-fel, școla, administrația comunală și județiană, serviciul sanitar și drumurile de comunicație vor face obiectul primelor dispoziții la cari prefectul va fi dator a da tota serioasa sa sollicitudine.

Măsurile propuse și adoptate de ministerele respective și aprobate de Domnitor, prefectul le va face cunoscut populațiunii prin ordonanță și le va executa în tocmai.

Art. 16 Ținta la care prefectul cată a se sili să adjungă va fi legislația generală a țării. Pentru a adauge însă la aceasta, este obligat a lua mesuri prudenți, lăsând timp populației locale a se pătrunde de folosele nouelor reforme.

Art. 17 În ori-ce cas prefectul este ținut a nu trece peste legile generale ale țării.

Este lăsat la inteligența sa să nu aplice însă unele părți cari ar fi în contra dicere cu deprinderile și cu legislația locală.

Menținerea iubirei și a înfrățirei între diferitele culte și naționalități, prin respectarea datinelor și dogmelor fie-căruia cult, va face prima preocupățiune a prefectului.

Locuitorii Dobrogei (ai României transdanubiene) fiind considerați ca fii ai aceleiași Români, toți se vor bucura de uo potrivă de aceleiași îngrijiri și drepturi, și prefectul este însărcinat cu aceasta.

Art. 18 Prefectul lucrează sub ordinile directe ale ministrului de interne, executând în același timp ordinile totor celor-lalați miniștrii în atribuțiunile lor.

Prefectul este supus la tote celelalte îndatoriri către diferitele ministere întocmai ca și cei-lalți prefecti ai țării.

Titlul III – Despre administratorii de plăși

Art. 20 Administratorii, în circumscripția încredințată lor, au aceleiași îndatoriri și drepturi ca și prefectul.

Art. 21 Administratorul lucrează sub ordinile prefectului. El îi înlesnesce tote sciințele culese la localitate și prin raporte săptămânale le supune la aprecierea prefectului, care apoi le studie și le modifică conform îndatoririlor sale.

Titlul IV – Despre polițai

Art. 22 Polițaii sunt direct sub ordinile prefectului și administreză poliția în marginile legilor și obiceiurilor locale și conform instrucțiilor prefectului.

El are sub ordinile sale totă poliția locală.

Rt. 23 Primarul este numit de către prefect dintre cei cinci locuitori aleși ai comunei.

Religiunea nu este un obstacol la numirea primarului. Prefectul va căuta însă, în alegere, a avea în vedere religiunea profesată de cel mai mare număr.

Art. 24 Primarul, asistat de consilieri, îngrijesce și ia măsurile cuvenite pentru poliția rurală, pentru paza bunei ordine și linisce între locuitori, și pentru îndeplinirea ordinilor ce ar primi de la autoritatea superioară.

În cas de crime sau de delict, el urmărește și descoperă pe autorii lor până la sosirea administratorului de plasă, căruia îi va fi făcut cunoscut în dată comiterea faptului.

El va încunosciința în tot-d-a-una pe administratorul de plasă despre veri-ce turburare sau neorânduială întâmplată între locuitori.

Art. 25 Consiliul comunal, sub președenția primarului, va căuta să împace tote neînțelegerile dintre locuitorii comunei. Are îndatorirea de a lua tote măsurile necesarii pentru prosperarea intereselor generale ale comunei. Este responsabil pentru veri-ce desordine din cauza religiunii, va acorda egală protecțiune totor cultelor, va îngriji pentru buna stare a școalei și a templelor religiunii.

Art. 26 Prin mijlocele de cari pote dispune, consiliul comunal va face ca stradele și căile de comunicațiune de pe teritoriul comunei să fie întreținute în condițiuni satisfăcătoare.

Art. 27 Primarul se va supune ordinilor administratorilor de plăși.

El va putea cere ajutorul forței publice pentru restabilirea ordinii în cas când va fi turburată în interiorul comunei.

Administratorul îl va putea suspenda când l-ar dovedi abătut de la datoriile sale.

Prefectul numai îl poate revoca.

Art. 28 Când s-ar constata că consiliul comunal nu corespunde îndatoririlor sale, administratorul îi suspendă esercițiul autorității sale și va raporta prefectului, care pote disolva consiliul și ordona altă alegere.

Art. 29 În comunele de reședință a prefecturei, prefectul pote prezida adunarea consiliului comunal, veri de câte ori va crede de cuvință. Pote delega să-l înlocuiască pe directorul prefecturei.

Art. 30 Alăturatul stat care fixează numărul funcționarilor și apunamentele lor se va aplica pentru Dobrogea până ce Corpurile Legiuitoare vor organisa prin lege această parte a României.

Art. 31 Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de interne este însărcinat cu esecutarea acestui decret.

Dat la Bucuresci, la 13 Noembre 1878.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de interne

CAROL

C. A. Rosetti

MINISTERUL DE INTERNE

Statul personalului funcționarilor administrativi în Dobrogea

Prefectura	Leafă	Diurne	Total/an
Prefect	800	700	18 900
Director	600	200	9 600
Șef de birou	800	100	4 800
Ajutor de prefect (2)	200	100	7 200
Translator	300	-	3 000
Registrator-arhivar	200	50	3 000
Copiști (4)	200	-	9 600
Odăiaș	-	80	960
Spese de cancelarie	-	100	1 200

Administrațiile de plase

Administrator de plasă (9)	400	400	86 400
Ajutor I (9)	300	100	43 200
Ajutor II (9)	300	100	43 200
Translatori (9)	300	100	43 200
Registratori-arhivari (9)	150	50	21 600
Copiști (18)	150	-	32 400
Odăiași (9)	-	60	6 480
Spese de cancelarie	-	50	5 400

Poliția clasa I

Polițai	400	200	7 200
Ajutor de polițai	300	100	4 800
Șef de birou	200	50	3 000
Registrator-arhivar	200	-	2 400
Translator	200	-	2 400
Copiști (2)	150	-	3 600
Odăiaș	-	60	720

Spese de cancelarie	-	50	600
Poliția clasa a II-a			
Polițai	300	100	4 800
Ajutor de polițai	200	-	2 400
Registrator-arhivar	180	-	2 160
Translator	200	-	2 400
Copist	150	-	1 800
Odăiaș	-	50	600
Spese de cancelarie	-	40	480

Apud. „Monitorul Oficial”, nr. 254/15 noiembrie 1878, p. 7 148-7 149